

Svenska Bankföreningen

YTTRANDE

2006-03-08

Finansinspektionen
Box 6750
113 85 STOCKHOLM

Utkast till föreskrifter om kreditriskskydd för schablonmetoden

Dnr 05-7295-200

Generell synpunkt

Bankföreningen anser det önskvärt att Finansinspektionen gör en jämförelse av formuleringarna i detta utkast med formuleringarna i utkastet till motsvarande föreskrifter för IRK-metoden för att säkerställa konsekvent ordval och innebörd i de två föreskrifterna. Ett exempel på där detta inte är fallet nämns under 2 kap 4 § nedan.

Specifika synpunkter

1 kap

Finansinspektionen anger i 3 § följande förslag till skrivning ”Om skyddet inte täcker hela risken i en exponering och eventuella förluster inte delas proportionellt, ska reglerna avseende värdepapperisering tillämpas.”

Bankföreningen anser att FI föreslår en alltför vid definition för värdepapperiseringar vilken riskerar att tvinga okomplicerade transaktioner in i ett mycket komplext värdepapperiseringsregelverk. Det är orimligt att exempelvis delvis täckande garantier inom traditionell kreditgivning ska behöva hanteras med utgångspunkt i värdepapperiseringsföreskrifterna. Bankföreningen ifrågasätter att avsikten med EU-direktivet är att okomplicerade transaktionstyper automatiskt ska betraktas som värdepapperiseringar. Bankföreningen anser det mycket viktigt att Finansinspektionen överväger de problem som förslagen skulle medföra; exempelvis torde mindre institut med relativt enkel affärsverksamhet ha begränsad möjlighet att efterleva det krångliga regelverk som föreslås för värdepapperisering. I Bankföreningens yttrande avseende FIs förslag till föreskrifter om värdepapperisering framförs motsvarande kommentarer.

Finansinspektionen beskriver i 3 § i ett allmänt råd några grundläggande drag i värdepapperiseringar mot bakgrund av att reglerna för värdepapperisering ska användas om a) skyddet inte täcker hela risken i en exponering och b) eventuella förluster inte delas proportionellt.

”Ett grundläggande drag i värdepapperiseringar är att det är fråga om en struktur där två eller flera parter delar den kreditrisk som härrör från en eller flera angivna exponeringar på ett sätt som inte är proportionellt mot storleken av parternas nominella positioner (skillnad t.ex. mot lånesyndikering). Ett annat grundläggande drag är att allokeringen av uppkommande förluster till de olika positionerna sker löpande under transaktionens löptid, utan att utlösa någon betalningsinställelse (skillnad t.ex. mot efterställda lån)”

Bankföreningen anser att det är bra att Finansinspektionen i det allmänna rådet beskriver vad som avses med begreppet proportionellt i villkor b) ovan. Däremot är det oklart vad syftet är med att beskriva andra grundläggande drag i värdepapperiseringstransaktioner så länge dessa drag inte är explicit relaterade till villkoren a) eller b) ovan. Finansinspektionen bör därför anknyta det allmänna rådet till föreskriften på ett tydligare sätt. Dessutom ger allmänna rådets andra mening ytterligare tolkning av definitionen av värdepapperisering utöver den föreslagna värdepapperiseringsföreskriften.

2 kap

Finansinspektionen skriver i 4 § p. 3 ”avtalet om skydd är juridiskt bindande i alla *aktuella* jurisdiktioner.”

Bankföreningen anser att FI bör använda sig av följande skrivning, vilken är i enlighet med föreskriftsförslaget rörande kreditriskskydd för institut som använder en IRK-metod: ”Avtalet om skydd ska vara juridiskt bindande i alla *relevanta* jurisdiktioner.”

Finansinspektionen föreslår i 7 § tredje stycket följande skrivning: ”När det gäller garantier som skyddar exponeringar med säkerhet i bostadsfastighet är dessa godtagbara även om institutet inte har rätt att kräva gäldenären på betalning på det förfallna beloppet inom en 24 månadersperiod från det att beloppet förfallit. Skyldigheten att betala det förfallna beloppet kvarstår dock hos utfärdaren.”

Bankföreningen anser att den föreslagna skrivningen är svårtydd. Den engelska tillsynsmyndigheten, FSA, författade i sitt senaste konsultationspapper (http://www.fsa.gov.uk/pubs/cp/cp06_03.pdf), följande text: ”15.9 An amendment to the minimum requirements for recognising unfunded credit protection has resulted in a ‘carve-out’ for protection covering exposures secured by residential property. For these exposures, where the protection provider must pay in a timely manner, this can be satisfied by receiving payment within 24 months of default.” Bankföreningen anser att FI bör omarbota sin text i enlighet med den engelska texten.

Finansinspektionen anger i 21 § att termen T, som ingår funktionen för beräkningen av löptidsobalans, är den skyddade exponeringens effektiva återstående löptid.

Bankföreningen anser att FI bör förtydliga att termen T är uttryckt i antal år.

3 kap

Finansinspektionen föreskriver i 25 § att om marknadsvärdering görs mer sällan ska värdena räknas upp enligt 43 §. Denna hänvisning är fel och bör ändras till 33 §.

Finansinspektionen använder i 33 § termen T_M . Finansinspektionen definierar dock inte denna term förrän senare i föreskriften.

Bankföreningen anser att FI i syfte att öka läsvänligheten bör flytta fram beskrivningen av denna term till den paragraf där den först används.

SVENSKA BANKFÖRENINGEN

Johan Hansing

Jimmi Brink